

Kajakkers

*Niets beters dan
het ruime sop opgaan*

Slootjes, meren en zeeën doorkruisen met een kajak. Het geeft een andere kijk op de Nederlandse natuur. Het is de manier om in contact te komen met een zeehond of om lekker fysiek 'door te jakkeren'. Kajakken is voor vrijbuiters die weinig nodig hebben. Alleen water. En soms gaan een slaapzak, een gasbrandertje en een pak macaroni mee in de boot.

'Het fijne van
kajakken is dat je
alleen maar water
nodig hebt'

Rein Hazewinkel

'Vrije leven ligt om de hoek'

Als je in je bootje stapt, ben je vaak niet eens zo ver weg van huis, maar het voelt alsof je in een andere wereld belandt", verklaart Rein Hazewinkel (53) zijn plezier in het kajakken. "Dat komt doordat je de omgeving vanuit een ander perspectief bekijkt: vanaf het water. De koeien die snuivend aan de slootkant staan, een moedereend die met een kluwen kuikens voorbij zwemt. Het gevoel van 'De jongens van de Kameleon' is op die momenten niet ver weg. Omdat het varen niet heel snel gaat, verstilt het leven enigszins. Je aandacht gaat bijna automatisch naar het 'nu', de omgeving en het ritmisch bewegen van je peddel. Kajakken is bijna meditatief. Misschien dat je daarom onderweg zoveel ziet."

Een tentje, een slaapzak en een pannetje met gasbrander gaan geregeld mee onder de luiken van Reins kajak. Meestal gaat hij met een aantal clubgenoten het water op; een driedaagse tocht over het Markermeer of een tocht over de Wadden. "In etappes doen we alle Waddeneilanden aan. Begonnen in Den Helder zijn we nu bij het Duitse Waddeneiland Baltrum aanbeland. Binnenkort hopen we de oversteek te maken naar de Deense eilanden." Rein peddelt op die dagen zo'n 20 tot 30 kilometer per dag, met een gemiddelde snelheid van zo'n 7 kilometer per uur. "De golven en de stromingen op het wad en zeker ook de ontmoetingen met zeehonden en zelfs bruinvissen maken het varen op zee extra bijzonder."

Het fijne van kajakken is dat je alleen maar water nodig hebt. Het vrije leven ligt om de hoek. Je hoeft echt niet naar Thailand om het grote vakantiegevoel te ervaren. En prijzig is het evenmin. Voor vier- of vijfhonderd euro vind je op Marktplaats een goede kajak. Die dingen slijten bijna niet. Bij de Decathlon koop je een kampeersetje en je kunt vertrekken. Ik raad mensen wel aan om lid te worden van een kanovereniging. Niet alleen kom je daar vaarmaatjes tegen, je leert er ook veel over veiligheid. Er is immers altijd een kans dat je omgaat en wat doe je dan? Zeker op open water en als het water koud is, mag je de veiligheid nooit uit het oog verliezen. Daarbij is een vereniging ook gewoon gezellig. Iedere woensdagavond hebben wij een clubtocht, na afloop gaan we vaak nog even naar het café."

Rein Hazewinkel is samensteller van het boek *Kajakverhalen*. Daarin vertellen Nederlandse kajakkers over hun avonturen in binnen- en buitenland. *Kajakverhalen* is te bestellen via bol.com en de reguliere boekhandel (ISBN 978-90-828049-0-4).

Het weidse uitzicht over het water, dat vind ik iedere keer opnieuw overweldigend." Sinds vijf jaar is Lieke Burger (51) in het bezit van een kajak. En heeft de kajak bezit genomen van haar. Het hele jaar door is zij op het water te vinden. Ook in de winter. "Er heerst dan een volkomen rust. De stilte en het plonzen van je peddel, meer is er niet. Tegelijk is geen moment of situatie hetzelfde. Het licht, de kleuren, de spiegeling, alles wisselt. Met de kajak ga je op in het landschap."

Meestal vaart Lieke met een aantal vrienden. "Dat is veiliger", vertelt ze terwijl ze de gespen van haar reddingsvest aantrekt. "Het is geen echt reddingsvest, meer een vest voor zwemondersteuning, mocht er iets misgaan. Er zitten wel een mesje en een fluitje aan. Maar gevaarlijke situaties heb ik nog nooit meegemaakt. Al kan het op zee met hoge

golven behoorlijk heftig zijn. Dat zijn bijzondere ervaringen. Net zoals het een kick geeft om in het donker te varen. Lampje op het hoofd en in het maanlicht het water doorkruisen."

De wereld van het kajakken is er meer een van mannen dan van vrouwen. "Fysiek is het ook best pittig. Je peddelt vooral vanuit de onderrug. De onderrug en de schouders moeten in een gelijkmatig ritme met elkaar meebewegen. Maar je hoeft niet sterk te zijn op het moment dat je begint. Kracht ontwikkel je door het te doen. Ik ben in vijf jaar tijd een stuk breder geworden in de schouders. Doordeveeks ben ik docent tekenen en kunstgeschiedenis op een middelbare school. De leerlingen schieten in de lach als ze mijn spierballen zien. Voor mij is het niet zomaar maar wat peddelen. Het is pure sport. Ik kan uren doorjakkeren in de buitenlucht. Niets beters dan het ruime sop opgaan."

Lieke Burger
'Leerlingen schieten in de lach om mijn spierballen'

'Onderschat de Nederlandse natuur niet'

Het grappige is dat ik met kajakken ben begonnen toen ik in de stad ging wonen. Als tegenwicht wilde ik weer vaker in de natuur zijn. De stad heb ik nodig voor mijn werk, maar als het even kan ben ik op het water te vinden. Zoals hier op het watertje De Waver", vertelt Merel Nip. "Anders dan met zeilen is voor het kajakken niet veel nodig. Je bent veel mobieler. Even de polder in of het IJsselmeer op. Je bent er zo."

Maar het prettigste aan kajakken vindt Merel de vrijheid die het geeft. "Onlangs ben ik een week in Noorwegen, in de buurt van Stavanger, gaan kajakken. Al mijn spullen voor die week konden mee in de boot. Slaapzak, tentje, matje en al het eten en drinken voor een week. Dat is toch fantastisch! Een week lang buitenzijn in de meest natuurrijke omgeving die je je kunt voorstellen. Varen op zee, langs de kustlijn,

is toch wel een van mijn meest favoriete kajakbelevissen. Je moet rekening houden met de stromingen en met de getijden. Maar ook brandingvaren is leuk en spannend."

Ook in Nederland liggen de uitdagingen om de hoek. "Vanaf het water ziet alles er anders uit. Ik geef kajakcursussen en workshops aan mensen die er met de kajak op uit willen voor een aantal dagen of een week. Naast de technische vaardigheden komen daarin de omstandigheden aan bod die snel kunnen veranderen, zoals het weer of het getij. In die veranderlijkheid ligt de uitdaging. In de tochtplanning houd je hier rekening mee, en onderweg anticipeer je erop. Als je op zee bijvoorbeeld stroom tegen krijgt, kan je daar niet tegenin varen! Onderschat de Nederlandse natuur niet."

Meer info over de cursussen/workshops van Merel: www.kajakadoo.nl

Merel Nip
'Als tegenwicht om vaker in de natuur te zijn'

'Kick om in het donker te varen'

Jilles Blanksma

'Mooi als een zeehond z'n koppie boven water steekt'

Ik heb ooit wel op tennis gezeten, maar dat was geen groot succes", glimlacht Jilles Blanksma als hij zijn kajak op een zandbank parkeert. De achttienjarige Fries trekt graag het grote water van het wad op. Als zevenjarig jochie klom hij al in een volwassen kajak. "Ik kwam net boven de rand van de boot uit als ik peddelde. Ik was echt een buitenkind dat graag viste en in de natuur rondstruinde. Vissen doe ik nog steeds. Soms langs de Waddendijk, soms op het Noordzeestrand van Terschelling en sinds kort heb ik ook een hengeltje bij me in de boot. Die hengel vond ik toevallig toen ik aan het kajakken was. Een mooi telescoopmodelletje dat precies in de boot past. Ook neem ik soms een duikbril mee de boot in. Op sommige plekken in de Friese polders is

'Ze maken echt contact met je'

het water zo helder dat ik even een duik onder water neem. Ook de onderwaterwereld is boeiend!"

"Het mooie aan het wad is dat het nooit veelt. Op pad met een groep van tien kajakers richting Terschelling is voor mij nog steeds een avontuur. Onderweg kom je altijd wel zeehonden tegen en met een beetje geluk steekt er eentje zijn koppie omhoog vlak bij je boot. Ze maken echt contact met je. Zwemmen een stukje mee op en vertrekken weer. Brandertje en tent gaan mee in de kajak, want 's avonds kamperen we. Biertje erbij en kampvuurtje aan. Meer hebben we niet nodig. De volgende dag gaan we dan weer terug naar Harlingen."

De student engineering hoopt de komende jaren vooral meer van de wereld te zien met zijn kajak. "Het maken van survivaltochten trekt mij wel. Door gebieden trekken waar niemand woont lijkt mij echt mooi. Die ongereptheid spreekt mij aan. En dan een visje vangen en opeten bij een zelfgemaakt vuurtje. Ik kijk er nu al naar uit."

Jouke Westra

'Beetje opboksen tegen de golven'

Als het even uitkomt gaat Jouke Westra (20) ieder weekend kajakken met zijn clubgenoten van kanovereniging Onder de Wadden. Om de vaarten en sloten van het Friese land te verkennen of om de Waddenzee op te gaan. "Op de foto zie je mij op de Lollumervaart, tussen Achlum en Lollum. Ik vind het er wel mooi hoor, maar echt afwisselend zijn de polders hier niet. Of het is grasland of je hebt er akkerbouw", meldt de nuchtere Fries, die in het laatste jaar van de Zeevaartschool in Umuiden zit.

Het water trekt Jouke, zoveel is duidelijk. Als tweejarig ventje ging hij met zijn vader de kano in. Op zijn twaalfde had hij zijn eigen kajak. "Toen ik dertien was ben ik een keer omgekieperd, dat was in Noorwegen. De kajak zonk voor de helft. In gevaar ben ik niet geweest, mijn vader heeft mij naar de kant gebracht. Wel was ik zo geschrokken dat ik een half jaar lang niet meer heb gevaren. Maar de drang om weer het water op te gaan was blijkbaar te groot. Het kajakken in het buitenland is nu mijn grootste passie. Het heldere water van

'De drang om weer het water op te gaan was te groot'

de Middellandse Zee, maar ook in Schotland heb je prachtige gebieden. Ik spaar nu voor een tocht naar Zweden. Ik wil de eilanden rond Stockholm gaan verkennen.

Het afgelopen half jaar heb ik vanwege een stage op een vrachtschip niet kunnen kajakken. Het eerste veertigkilometertochtje na die

stage - van Franeker naar Leeuwarden op en neer - was wel weer even pittig. Vooral de laatste zes kilometers voelde ik in mijn schouders. Maar als je even traint komt het gauw weer goed. Binnenkort gaan we de Waddenzee op, naar Vlieland. Hopelijk staat er een ferme wind. Ik houd er wel van om tegen de golven op te boksen."